

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.12.2021
COM(2021) 760 final

2021/0395 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av rådets direktiv 2003/8/EG, rådets rambeslut 2002/465/RIF, 2002/584/RIF, 2003/577/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF, 2008/947/RIF, 2009/829/RIF och 2009/948/RIF och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU vad gäller digitalisering av rättsligt samarbete

{SWD(2021) 392} - {SWD(2021) 393} - {SEC(2021) 580}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Ett effektivt gränsöverskridande rättsligt samarbete kräver säker, tillförlitlig och tidseffektiv kommunikation mellan domstolar och behöriga myndigheter. Dessutom bör detta samarbete genomföras på ett sätt som inte skapar en oproportionerlig administrativ börda och är motståndskraftigt mot force majeure.

På unionsnivå finns det en omfattande uppsättning instrument som är utformade för att stärka det rättsliga samarbetet i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga ärenden. Många av dem styr kommunikationen mellan myndigheter, i vissa fall även med EU:s byråer inom området för rättsliga och inrikes frågor. De flesta rättsakter innehåller dock inga bestämmelser om hur en sådan kommunikation kan ske via digitala medel. Och även när de gör det finns det fortfarande andra luckor, som t.ex. en brist på säkra och tillförlitliga kommunikationskanaler, eller att elektroniska handlingar, underskrifter och stämplor inte erkänns. Det betyder att de effektivaste, säkraste och mest tillförlitliga kommunikationskanaler som finns tillgängliga inte kan användas för rättsligt samarbete och rättslig prövning.

Dessutom har covid-19-pandemin visat att force majeure-händelser allvarligt kan påverka den normala funktionen i medlemsstaternas rättsväsenden. Under krisen har nationella domstolar i många fall inte kunnat upprätthålla normal verksamhet på grund av virusets spridning. Medlemsstaterna var tvungna att vidta ett antal åtgärder, alltifrån fullständig nedstängning till att behandla endast vissa prioriterade ärenden. Samtidigt var det möjligt för den verksamhet som kunde genomföras digitalt (t.ex. via e-post, videokonferens osv.) att fortsätta utan avbrott. Många av de tekniska lösningar som användes utvecklades dock på ad hoc-basis och uppfyllde inte nödvändigtvis standarderna för säkerhet och grundläggande rättigheter fullt ut. Det rättsliga samarbetet i gränsöverskridande fall i EU har också påverkats, och covid-19-pandemin har visat behovet av att säkerställa en motståndskraftig kommunikation.

Mot denna bakgrund föreslog kommissionen att en harmoniserad uppsättning regler om digitalisering skulle antas, som syftar till att förbättra tillgången till rättslig prövning samt effektiviteten och motståndskraften hos de kommunikationsflöden som ingår i samarbetet mellan rättsliga och andra behöriga myndigheter i gränsöverskridande ärenden i EU [hänvisning till *digitaliseringsförordningen*]. I förslaget till förordning föreskrivs att skriftlig kommunikation mellan behöriga myndigheter som deltar i det rättsliga samarbetet vad gäller civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga ärenden bör ske via en digital kommunikationskanal, med förbehåll för motiverade undantag. För att säkerställa att kommunikationen sker på ett enhetligt sätt inom ramen för alla unionens rättsliga instrument på det civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga området, måste vissa bestämmelser som redan reglerar kommunikation anpassas till målet att säkerställa informationsutbyte som är ”digitalt som standard”¹. Syftet med ändringarna är att säkerställa rättslig förutsebarhet i sådana situationer där befintliga bestämmelser kan reglera kommunikationen på ett annat sätt än den föreslagna förordningen. Med tanke på att ett visst antal av de berörda rättsakterna är

¹ Inom ramen för detta förslag till direktiv bör principen om ”digitalt som standard” tolkas som ett sätt att förbättra kommunikationens effektivitet och motståndskraft och att minska kostnaderna och den administrativa bördan genom att göra den digitala kommunikationskanalen till den som föredras.

rambeslut och direktiv är det lämpligt att ändra dem genom ett direktiv, där även införlivandeaspekter anges.

Eftersom rambeslut 2003/577/RIF² och rambeslut 2006/783/RIF³ fortsätter att gälla inte bara mellan de medlemsstater som inte är bundna av förordning (EU) 2018/1805⁴ utan också mellan medlemsstater som inte är bundna av förordning (EU) 2018/1805 (särskilt Irland) och medlemsstater som är bundna av förordning (EU) 2018/1805, föreslås ändringar av dessa rambeslut också i det aktuella förslaget, i det fall Irland väljer att ansluta sig till *digitaliseringsförordningen**.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I kommissionens förslag om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor (nedan kallat *förslaget till förordning*) fastställs en omfattande uppsättning övergripande regler för användningen av den digitala kommunikationskanalen mellan rättsliga myndigheter, möjligheten för fysiska och juridiska personer att kommunicera med rättsliga myndigheter på elektronisk väg och användningen av videokonferenser.

Med tanke på att syftet med detta förslag är att säkerställa att rambeslut och direktiv på det civilrättsliga och straffrättsliga området anpassas till bestämmelserna i förslaget till förordning och att ändra motstridiga rättsliga bestämmelser, görs i förslaget till direktiv konsekventa hänvisningar till förslaget till förordning för alla övergripande kommunikationsregler.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget till förordning är helt förenligt med gällande lagstiftning på området betrodda tjänster och dataskydd.

Med tanke på hur känslig den information som utbyts är, är det nödvändigt att genomförandet av verktygsådan för digitalisering av rättskipningen, inbegripet genom detta förslag, sker på ett sätt som garanterar starka cybersäkerhetsstandarder. Detta är förenligt med den metod som beskrivs i EU:s strategi för cybersäkerhet⁵ och kommissionens förslag till direktiv om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen (NIS2)⁶, som syftar till att ytterligare förbättra cybersäkerhetskapaciteten hos offentliga och privata aktörer, behöriga myndigheter och unionen som helhet på området cybersäkerhet och skydd av kritisk infrastruktur. Även om rättsväsendet i medlemsstaterna inte omfattas av förslaget till NIS2-direktiv är det avgörande att medlemsstaterna vidtar nationella åtgärder som skulle säkerställa en jämförbar nivå av cybersäkerhet.

² Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial (EUT L 196, 2.8.2003, s. 45).

³ Rådets rambeslut 2006/783/RIF av den 6 oktober 2006 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (EUT L 328, 24.11.2006, s. 59).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805 av den 14 november 2018 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande, PE/38/2018/REV/1 (EUT L 303, 28.11.2018, s. 1).

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor (EUT L...).

⁵ JOIN(2020) 18 final.

⁶ COM 2020/823 final.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Användningen av digitala kommunikationskanaler i gränsöverskridande rättsliga förfaranden skulle underlätta det civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga samarbetet. Den rättsliga grunden för detta initiativ är därför artiklarna 81.2 och 82.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*)⁷.

Användningen av digitala kommunikationskanaler skulle underlätta rättsligt samarbete och effektiv tillgång till rättslig prövning i civilrättsliga frågor i enlighet med artikel 81.2 i EUF-fördraget. Artikel 82.1 i EUF-fördraget är den rättsliga grunden för unionen för att underlätta samarbetet mellan medlemsstaternas rättsliga eller andra behöriga myndigheter i straffrättsliga förfaranden och vid verkställandet av beslut.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt artikel 4.2 j i EUF-fördraget delas befogenheten att vidta åtgärder på området för frihet, säkerhet och rättvisa mellan EU och dess medlemsstater. Medlemsstaterna får alltså agera på egen hand för att styra användningen av digitala kommunikationskanaler i samband med rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i den mån unionen inte har utövat sin befogenhet. Utan EU-åtgärder kan utvecklingen dock förväntas gå mycket långsamt och även i de fall medlemsstaterna vidtar åtgärder är det mycket svårt att säkerställa driftskompatibilitet mellan kommunikationskanalerna utan samordning och insatser på EU-nivå. Dessutom är de planerade digitaliseringsåtgärderna strikt kopplade till unionens befintliga rättsliga instrument på området för gränsöverskridande rättsligt samarbete och kan inte genomföras av medlemsstater som agerar på egen hand. Därför kan målen för detta förslag inte till fullo uppnås av medlemsstaterna på egen hand, utan endast på EU-nivå.

Det finns redan vissa EU-regler som styr hur kommunikation ska genomföras och enligt vissa föreskrivs också att modern teknik ska användas. De befintliga reglerna garanterar dock inte en tillräcklig och helhetsbaserad infrastruktur för elektronisk kommunikation mellan fysiska personer, juridiska personer eller behöriga myndigheter och myndigheterna i en annan medlemsstat.

Det krävs EU-åtgärder för att samordna medlemsstaternas insatser och upprätta en enhetlig ram för de befintliga EU-reglerna. Detta kommer att förbättra effektiviteten, motståndskraften, säkerheten och takten på rättsliga förfaranden med gränsöverskridande följder och kommer att förenkla och påskynda kommunikationen mellan medlemsstaternas myndigheter. Därför kommer handläggningen av rättsrelaterade ärenden med gränsöverskridande följder att förbättras.

Att skynda på digitaliseringen av det rättsliga samarbetet inom EU och engagerar alla medlemsstater kommer också att ge andra fördelar, eftersom det kommer att innebära en förbättring jämfört med nuläget, där endast några grupper av medlemsstater har vidtagit åtgärder, vilket har lett till en begränsad och fragmenterad behandling av de problem som har konstaterats.

⁷ Konsoliderad version av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 326, 26.10.2012, s. 47).

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna kommer inte att belasta medlemsstaterna utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet med digital kommunikation inom det rättsliga samarbetet inom civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor. Bestämmelserna om kommunikation behöver ändras så att de omfattar den digitala kommunikationskanalen. Eftersom dessa bestämmelser fastställs i unionsrättsakter är det enda lämpliga sättet att ändra dem genom en annan unionsakt.

Det föreslagna ändringsdirektivet innehåller inga nya materiella bestämmelser, utan begränsar sig till att utvidga reglerna om kommunikation för att omfatta den digitala kommunikationskanalen, i linje med förslaget till förordning.

- **Val av instrument**

Med tanke på att de rättsakter som ändras genom detta förslag är rambeslut och direktiv är det lämpligt att ändra dem genom ett direktiv, där även införlivandeaspekter anges.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Under mer än tio år har kommissionen arbetat med sin policy för e-juridik i nära samarbete med olika berörda parter. Samråd har hållits med dessa berörda parter om förslagets syften och om de alternativ som har identifierats. Enligt samrådsstrategin för detta förslag har samråd hållits med en bred uppsättning berörda parter. Samråd har hållits i rådets arbetsgrupp för e-juridik, rådets arbetsgrupp för civilrättsliga frågor, rådets arbetsgrupp för straffrättsligt samarbete, det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område och det europeiska straffrättsliga nätverket.

När kommissionen offentliggjorde den inledande konsekvensbedömningen och inledde ett offentligt samråd tog den kontakt med en rad olika berörda parter, däribland medlemsstaternas nationella myndigheter, icke-statliga organisationer, branschorganisationer, företagsorganisationer och privatpersoner.

Resultatet av samråden visar att det finns stöd för förslagets syften. De berörda parterna föredrog obligatorisk användning av den digitala kommunikationskanalen framför frivillig användning inom rättsligt samarbete. De ställde sig också bakom möjligheten för parterna i gränsöverskridande förfaranden att delta i muntliga förhandlingar via videokonferenser eller annan teknik för distanskommunikation.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen anlidade en uppdragstagare för att förbereda en studie till stöd för konsekvensbedömningen. Uppdragstagaren genomförde olika samrådsaktiviteter med berörda parter. Aktiviteterna var särskilt utformade för undersökningens syften. Bland annat upprättades en fokusgrupp på EU-nivå, det genomfördes samråd med nationella berörda parter om de olika alternativens konsekvenser, det genomfördes en nationell undersökning och det gjordes personliga intervjuer, med mera.

Alla insamlade uppgifter gav underlag till förslagets utformning, inklusive konsekvensbedömningen.

Dessutom använde kommissionen den stora mängden befintliga uppgifter om digitaliseringen av rättskipning i EU. Till exempel hämtades uppgifter från resultattavlan för rättskipningen inom EU, rapporten om rättsstatsprincipen, uppgifter från Europarådets kommission för effektivisering av rättsväsendet (Cepej) och studien om digital straffrätt.

- **Konsekvensbedömning⁸**

Eftersom detta förslag fastställer bestämmelserna om tillnärmning för att säkerställa överensstämmelse med de regler som ingår i förslaget till förordning om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor har konsekvenserna bedömts som en del av den konsekvensbedömning som presenteras i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar.

Nämnden för lagstiftningskontroll diskuterade utkastet till konsekvensbedömning den 22 september 2021 och avgav ett positivt yttrande den 27 september 2021. Nämnden för lagstiftningskontroll lämnade följande rekommendationer:

1) Problemanalysen bör förstärkas för att belysa de viktigaste problem som detta förslag syftar till att åtgärda. Bedömningen bör underbyggas av bevis på frivilligt deltagande i digitalisering, vägran att erkänna elektroniska handlingar, underskrifter eller stämplat samt driftskompatibilitet.

2) Rapporten bör förklara hur detta förslag kommer att säkerställa samstämmighet med andra instrument på EU-nivå som är utformade för att förbättra digitaliseringen och som skulle kunna användas i gränsöverskridande rättsligt samarbete. Rapporten bör också förklara varför medlemsstaterna inte fullt ut utnyttjar de befintliga digitaliseringsmöjligheterna.

3) Konsekvensbedömningen bör förstärkas med en tydlig redovisning av förslagets inverkan, i synnerhet investeringskostnader och vilka parter som berörs. Den bör ta hänsyn till osäkerheten i de antaganden som gjorts och de konsekvenser som dessa har för de bedömda effekterna.

4) Rapporten bör innehålla en bedömning av effekterna av en eventuell ökning i antalet gränsöverskridande ärenden. Den bör innehålla en diskussion om huruvida det finns en risk för att förbättrad tillgång till rättslig prövning och effektivare gränsöverskridande rättsligt samarbete kan leda till förseningar i handläggningen av ärenden på grund av ökad arbetsbelastning för domare och på grund av den tid som läggs på rättsliga förfaranden.

5) Rapporten bör klargöra de dataskyddsfrågor som står på spel och erkänna att en övergång från pappersformat till ett digitalt format medför andra risker. Rapporten bör ta upp potentiella sårbarhetsfaktorer kopplade till det faktum att mer data i digitalt format kanske inte enbart underlättar överföringen av dessa data, utan även kan skapa dataskydds- och säkerhetsproblem. De farhågor som framförts av berörda parter när det gäller dataskydd bör beaktas.

Nämnden lämnade också ytterligare rekommendationer tillsammans med checklistan för kvalitetskontroll.

⁸ SWD(2021) 392

För att följa nämndens rekommendationer infördes följande ändringar i konsekvensbedömningen:

- 1) Problemformuleringen har ändrats så att den avspeglar de faktiska problem som behandlas i avsnitt 2.
- 2) Samstämmigheten med andra initiativ, såsom e-Codex och eIDA, har förklarats, liksom kopplingarna till den europeiska e-juridikportalen⁹.
- 3) Avsnitt 6 om konsekvenserna av utgångsscenarioet och alternativen har strukturerats om och de viktigaste konsekvenserna (dvs. ekonomiska konsekvenser, sociala konsekvenser, konsekvenser för grundläggande rättigheter) har beskrivits för varje alternativ. Dessutom beskrivs hur de viktigaste berörda parterna kommer att påverkas av förslaget.
- 4) I avsnitt 6 om konsekvenserna har det klargjorts om det finns en potentiell risk för ett ökat antal gränsöverskridande ärenden och vilken förmåga rättsväsendet har att absorbera en sådan utveckling.
- 5) Förtydliganden om dataskydd har lagts till i avsnitt 6.

Dessutom har konsekvensbedömningen kompletterats med tillgängliga uppgifter från stödstudien och från bilaga 7 till rapporten. Den ekonomiska analysen och kostnaderna för medlemsstaterna har lagts till i rapporten. Synpunkterna från de berörda parter som rådfrågats har beskrivits i motsvarande avsnitt i rapporten. De tekniska rekommendationerna, t.ex. om att slå ihop resultatet av det offentliga samrådet med bilaga 2, numrera sidorna i bilagorna, radera bilagan om subsidiaritetstabellen, har behandlats.

I konsekvensbedömningen identifierades ett alternativ med andra åtgärder än lagstiftning och ett lagstiftningsalternativ med tre delalternativ. Det fanns ytterligare alternativ som uteslöts i ett tidigt skede. En marknadsföringskampanj om att använda digitala verktyg och e-Codex-systemet för kommunikation i gränsöverskridande rättsliga förfaranden har uteslutits eftersom en sådan kampanj inte ansågs utgöra ett verkligt alternativ till regleringsåtgärder och under alla omständigheter ändå skulle kunna utföras inom ramen för utgångsscenarioet. Alternativet med elektroniskt utbyte av information och uppgifter via ett centraliserat EU-system ansågs inte vara lämpligt eftersom det var svårt att motivera ur ett proportionalitets- och subsidiaritetsperspektiv. Dessutom skulle all information, alla uppgifter och alla handlingar lagras i kommissionens infrastruktur eller infrastrukturen hos den enhet som förvaltar systemet (t.ex. eu-LISA), medan dessa inte skulle vara parter i gränsöverskridande utbyten. Ett centraliserat system skulle också utgöra en felkritisk systemdel, eftersom alla uppgifter skulle lagras på en enda plats jämfört med ett decentraliserat system där uppgifter lagras av varje enskild medlemsstat.

Det utgångsscenario som de båda huvudalternativen jämfördes med innehöll inga åtgärder för att driva på digitaliseringen av gränsöverskridande rättsligt samarbete och användning av digitala verktyg för att förbättra tillgången till rättslig prövning. Användningen av elektronisk kommunikation mellan myndigheterna skulle därför förbli frivillig. Det skulle finnas en fortsatt fragmentering av användningen av elektroniska signaturer/stämplor och ansvaret för dataskydd. De två alternativ som övervägdes med hänsyn till de beskrivna syftena med

⁹ Det viktigaste verktyget som har utvecklats som en enda kontaktpunkt för tillgång till information och tjänster på det rättsliga området.

förslaget var därför att anta en rekommendation från kommissionen (alternativet med andra åtgärder än lagstiftning) eller att anta en rättsakt – en förordning (lagstiftningsalternativet).

Lagstiftningsalternativet skulle kräva ett paket med en förordning med övergripande bestämmelser och ändringar av befintliga förordningar för att säkerställa enhetlighet och ett direktiv med ändringar av befintliga direktiv och rambeslut.

Alternativet med andra åtgärder än lagstiftning skulle innefatta åtgärder för att uppmuntra medlemsstaterna att använda e-Codex-systemet för digital gränsöverskridande kommunikation och tillgång till rättslig prövning. En rekommendation från kommissionen skulle kunna uppmuntra medlemsstaterna att följa en harmoniserad strategi för användningen av elektronisk kommunikation, inbegripet videokonferenser, elektroniska dokument, elektroniska stämplat och underskrifter. Eftersom denna strategi skulle vara frivillig skulle det stå medlemsstaterna fritt att utveckla sina egna digitala verktyg. Sådana åtgärder skulle kunna vara tekniskt och operativt genomförbara. Kostnadseffektiviteten skulle vara beroende av den enskilda medlemsstatens sätt att hantera digitaliseringen och av dess behov och resurser. När det gäller i vilken utsträckning alternativet uppfyller förslagets syften skulle en rekommendation dock inte garantera det faktiska genomförandet av digitala kommunikationsverktyg, den digitala kanalens interoperabilitet, godtagande av elektroniska dokument eller gemensamma standarder för användning och erkännande av betrodda tjänster.

Enligt lagstiftningsalternativet kommer lagstiftningsåtgärder (en förordning och ett direktiv) att antas. En förordning kommer att innehålla bestämmelser om inrättande av en säker elektronisk kanal baserad på eCodex (identifierad som den lämpligaste tekniska lösningen i konsekvensbedömningen av kommissionens förslag till förordning om eCodex). Denna kanal, som utgörs av ett decentraliserat it-system, kommer att användas för kommunikation och utbyte av information, uppgifter och handlingar mellan domstolar och behöriga myndigheter och i förekommande fall med RIF-myndigheter och EU-organ. Regler kommer att införas till stöd för kommunikation mellan fysiska och juridiska personer och medlemsstaternas domstolar och behöriga myndigheter, inbegripet regler för användning av videokonferenser eller annan teknik för distanskommunikation. Ansvarsområdena för personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden kommer att beskrivas. Detta alternativ bygger på antagandet om att de it-system för utbyte av europeiska utredningsorder och delgivning av handlingar/bevisupptagning som kommissionen har utvecklat kommer att utvidgas till att omfatta all gränsöverskridande rättslig kommunikation som regleras i EU:s instrument för rättsligt samarbete. Medlemsstaterna kommer att kunna ansluta sina nationella it-system till ett decentraliserat nätverk eller använda den programvarulösning som utvecklats av kommissionen och som tillhandahålls kostnadsfritt. Detta kommer att möjliggöra direkt kommunikation mellan de domstolar och/eller behöriga myndigheter som deltar i förfaranden inom ramen för EU-instrumenten i gränsöverskridande rättsligt samarbete rörande civilrättsliga, handelsrättsliga eller straffrättsliga frågor. Tre delalternativ övervägdes inom ramen för lagstiftningsalternativet: a) obligatorisk eller frivillig användning av den digitala kanalen, b) obligatorisk eller frivillig acceptans av elektronisk kommunikation i fråga om fysiska och juridiska personer och c) lagstiftning eller andra åtgärder än lagstiftning i fråga om användning och erkännande av betrodda tjänster. Ett direktiv kommer att ändra de befintliga rambesluten och direktiven för att anpassa dem till bestämmelserna i förordningen.

Efter en jämförelse av alternativen och delalternativen och en bedömning av dem i förhållande till förslagets syften rekommenderas lagstiftningsalternativet. Detta alternativ innebär att det blir obligatoriskt att använda digital kommunikation (utom i motiverade undantagsfall) för kommunikation mellan domstolar och behöriga myndigheter (och mellan

dem och EU:s RIF-myndigheter). Det kommer också att innebära att domstolar och behöriga myndigheter åläggs att acceptera elektronisk kommunikation från fysiska och juridiska personer, tillhandahålla en rättslig grund för användning av videokonferensteknik eller annan teknik för distanskommunikation vid muntliga förhandlingar i gränsöverskridande ärenden samt för användning och erkännande av betrodda tjänster.

Domstolar och behöriga myndigheter kommer att åläggas att acceptera elektronisk kommunikation från fysiska och juridiska personer, men det kommer att vara frivilligt för fysiska och juridiska personer att använda den digitala kanalen. Det står dem fritt att använda traditionella kommunikationsmedel, inklusive pappersbaserade sådana om de så önskar.

Användningen av den digitala kanalen kan väntas få positiva miljökonsekvenser, tack vare den minskade användningen av papper och porto. Dessa miljökonsekvenser hänger framför allt ihop med införandet av elektroniska kommunikationsmetoder och en sannolikt ökad användning av videokonferenser och distanskommunikation i stället för förhandlingar på plats. Det skulle kunna antas att produktionen och driften av utrustningen kommer att förbruka el, men den övergripande inverkan på miljön kommer att vara positiv.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag syftar till att införa modern digital teknik i det rättsliga samarbetet rörande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor med gränsöverskridande följder. Det förväntade resultatet är snabbare, billigare, säkrare och tillförlitligare kommunikation mellan de behöriga myndigheterna.

Användningen av den digitala kommunikationskanalen kommer att minska den administrativa bördan och effektivisera handläggningen av ärenden.

- **Grundläggande rättigheter**

Användningen av den digitala kommunikationskanalen mellan medlemsstaternas domstolar och behöriga myndigheter kommer att bidra till att avhjälpa förseningar, minska den administrativa bördan och underlätta och skynda på utbytet av information mellan dessa myndigheter. Som en följd av detta kommer handläggningstiden totalt sett att minska liksom kostnaderna för förfarandena.

DEN DECENTRALISERADE KARAKTÄREN HOS DET SYSTEM SOM INRÄTTAS GENOM DEN FÖRESLAGNA FÖRORDNINGEN OM DIGITALISERING AV RÄTTSLIGT SAMARBETE OCH TILLGÅNG TILL RÄTTSLIG PRÖVNING I GRÄNSÖVERSKRIDANDE CIVILRÄTTSLIGA, HANDELSRÄTTSLIGA OCH STRAFFRÄTTSLIGA FRÅGOR, FÖR UTBYTE MELLAN DOMSTOLAR OCH BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH MELLAN DESSA OCH FYSISKA ELLER JURIDISKA PERSONER, INNEBÄR ATT DET INTE KOMMER ATT FÖREKOMMA NÅGON DATALAGRING ELLER DATABEHANDLING AV DEN ENHET SOM ANFÖRTROTTS DEN OPERATIVA FÖRVALTNINGEN AV SYSTEMETS KOMPONENTER. BEROENDE PÅ OM EN ÅTKOMSTPUNKT TILL SYSTEMET DRIVS AV EN EU-INSTITUTION, ETT EU-ORGAN ELLER EN EU-BYRÅ ELLER PÅ NATIONELL NIVÅ, OCH BEROENDE PÅ VILKA NATIONELLA MYNDIGHETER SOM BEHANDLAR PERSONUPPGIFTER OCH FÖR VILKA ÄNDAMÅL, KOMMER ANTINGEN FÖRORDNING

(EU) 2018/1725¹⁰ ELLER DEN ALLMÄNNA DATASKYDDSFÖRORDNINGEN¹¹ ELLER DIREKTIV (EU) 2016/680 ATT TILLÄMPAS¹².4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag säkerställa överensstämmelse med de regler som ingår i förslaget till förordning om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor. Budgetkonsekvenserna betraktas därför redan som en del av den föreslagna förordningen, som behandlar tekniska aspekter av genomförandet, medan detta förslag endast säkerställer rättslig anpassning.

Därför kommer förslaget till ändringsdirektiv inte att ha några fristående budgetkonsekvenser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Eftersom de tekniska aspekterna av genomförandet av det rättsliga samarbetet genom den digitala kommunikationskanalen regleras av den föreslagna förordningen om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor, ska genomförandet, övervakningen, utvärderingen och rapporteringen om uppnåendet av dess specifika mål utföras i enlighet med bestämmelserna i förordningen.

Tillämpningsområdet för detta förslag är begränsat till att ändra vissa rättsliga bestämmelser om kommunikation. Därför bör dess effekter övervakas, utvärderas och rapporteras inom ramen för de enskilda ändrade instrumenten.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Detta direktiv kräver inga förklarande dokument om införlivande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artiklarna 1–11 inför ändringar i rambesluten och direktiven rörande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor så att de inkludera hänvisningar till de digitala kommunikationsmedel som fastställs i förordningen om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor, för att undvika osäkerhet om vilka kommunikationsmedel som ska användas enligt befintliga rättsakter.

I *artiklarna 12–15* fastställs införlivandeperioderna för genomförandet av ändringarna i de berörda direktiven och rambesluten.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

Enligt *artikel 16* träder direktivet i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

I *artikel 17* förtydligas att direktivet riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av rådets direktiv 2003/8/EG, rådets rambeslut 2002/465/RIF, 2002/584/RIF, 2003/577/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF, 2008/947/RIF, 2009/829/RIF och 2009/948/RIF och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU vad gäller digitalisering av rättsligt samarbete

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 81.2 e och f och 82.1 d,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 2 december 2020 om digitalisering av rättskipningen i EU¹ identifierade kommissionen behovet av att modernisera den rättsliga ramen för unionens gränsöverskridande förfaranden inom civil-, handels- och straffrätt, i linje med principen om ”digitalt som standard”, samtidigt som den säkerställer alla nödvändiga skyddsåtgärder för att undvika social utestängning.
- (2) Att underlätta det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna är bland de viktigaste målen för EU:s område med frihet, säkerhet och rättvisa, som anges i tredje delen avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (3) I syfte att stärka det rättsliga samarbetet i civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor med gränsöverskridande följder bör unionsrättsakter som föreskriver kommunikation mellan behöriga myndigheter, inbegripet unionens byråer och organ, kompletteras med villkor för sådan kommunikation med digitala medel.
- (4) För att uppnå dessa mål har förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] antagits.
- (5) För att säkerställa att målen för förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] uppnås fullt ut och för att anpassa befintliga unionsrättsakter vad gäller civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor till den förordningen är det nödvändigt att

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Digitalisering av rättskipningen i Europeiska unionen, En verktygslåda med möjligheter, COM(2020) 710 final.

ändra följande rättsakter: Rådets direktiv 2002/8/EG², rådets rambeslut 2002/465/RIF³, 2002/584/RIF⁴, 2003/577/RIF⁵, 2005/214/RIF⁶, 2006/783/RIF⁷, 2008/909/RIF⁸, 2008/947/RIF⁹, 2009/829/RIF¹⁰ och 2009/948/RIF¹¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU¹².

- (6) Ändringarna syftar till att säkerställa att kommunikationen mellan myndigheter sker i enlighet med de regler och principer som fastställs i förordning (EU).../[digitaliseringsförordningen].
- (7) Detta direktiv innehåller ändringar av bestämmelser som redan har införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar, men det bör också innehålla särskilda bestämmelser om införlivandet av dessa ändringar. Införlivandebestämmelserna bör anpassas till den tidsplan för genomförandet som föreskrivs i förordning (EU).../[digitaliseringsförordningen].
- (8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (9) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.]

ELLER

² Rådets direktiv 2002/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister (EGT L 026, 31.1.2003, s. 41).

³ Rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper (EGT L 162, 20.6.2002, s. 1).

⁴ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna – Uttalanden från vissa medlemsstater vid antagandet av rambeslutet.

⁵ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁶ Rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (EUT L 76, 22.3.2005, s. 16).

⁷ Rådets rambeslut 2006/783/RIF av den 6 oktober 2006 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (EUT L 328, 24.11.2006, s. 59).

⁸ Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EUT L 327, 5.12.2008, s. 27).

⁹ Rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder (EUT L 337, 16.12.2008, s. 102).

¹⁰ Rådets rambeslut 2009/829/RIF av den 23 oktober 2009 om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande (EUT L 294, 11.11.2009, s. 20).

¹¹ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

[I enlighet med artikel 3 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland [genom en skrivelse av den ...] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ÄNDRINGAR AV RÄTTSAKTER PÅ OMRÅDET FÖR RÄTTSLIGT SAMARBETE I CIVILRÄTTSLIGA OCH HANDELSRÄTTSLIGA FRÅGOR

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2002/8/EG

I artikel 13 i direktiv 2002/8/EG ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Den behöriga översändande myndigheten ska översända ansökan till den behöriga mottagande myndigheten i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) .../...[*digitaliseringsförordningen*]* senast 15 dagar efter det att myndigheten har mottagit en vederbörligen ifylld ansökan på något av de språk som avses i punkt 2 i denna artikel, och kompletterande handlingar, vid behov översätta till något av dessa språk.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

KAPITEL II

ÄNDRINGAR AV RÄTTSAKTER PÅ OMRÅDET FÖR RÄTTSLIGT SAMARBETE I STRAFFRÄTTSLIGA FRÅGOR

Artikel 2

Ändring av rambeslut 2002/465/RIF

I artikel 1 i rambeslut 2002/465/RIF ska följande punkt läggas till:

”13. Skriftlig kommunikation mellan medlemsstaterna för att inrätta en gemensam utredningsgrupp och underteckna ett avtal om en gemensam utredningsgrupp ska ske i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) .../... [*digitaliseringsförordningen*]*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

Artikel 3
Ändring av rambeslut 2002/584/RIF

Rambeslut 2002/584/RIF ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 10 ska punkt 4 ersättas med följande:

”Den utfärdande rättsliga myndigheten ska översända den europeiska arresteringsordern i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [*digitaliseringsförordningen*]*, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3 i den här artikeln.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

2) I artikel 18.1 ska led a ersättas med följande:

a) antingen godta att den eftersökte hörs i enlighet med artikel 19 eller via videokonferens i enlighet med artikel 8 i förordning (EU).../... [*digitaliseringsförordningen*], eller

3) I artikel 25 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Framställningen om transitering samt de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel får sändas i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [*digitaliseringsförordningen*] till den myndighet som utsetts enligt punkt 2 i denna artikel. Transiteringsmedlemsstaten ska meddela sitt beslut på samma sätt.”

Artikel 4
Ändring av rambeslut 2003/577/RIF

Rambeslut 2003/577/RIF ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 4 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Ett beslut om frysning enligt detta rambeslut ska, tillsammans med det intyg som avses i artikel 9 i detta rambeslut, översändas av den rättsliga myndighet som fattat beslutet direkt till den behöriga rättsliga myndighet som är behörig att verkställa det, i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [*digitaliseringsförordningen*].”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

2) I artikel 5.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”En rapport om verkställighet av beslutet om frysning ska utan dröjsmål avges till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [*digitaliseringsförordningen*].”

3) I artikel 7 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Beslut om att vägra erkännande eller verkställighet ska fattas och anmälas till de behöriga rättsliga myndigheterna i den utfärdande staten utan dröjsmål i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

4) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En anmälan om att verkställigheten av beslutet om frysning har skjutits upp, med uppgift om skälet till att verkställigheten skjutits upp och, om möjligt, hur länge den förväntas bli uppskjuten, ska utan dröjsmål göras till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Så snart skälet för uppskjutandet inte längre föreligger, ska den behöriga rättsliga myndigheten i den verkställande staten utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs för verkställighet av beslutet om frysning och underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

Artikel 5

Ändring av rambeslut 2005/214/RIF

Rådets rambeslut 2005/214/RIF ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 4 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Beslutet, eller en bestyrkt avskrift av detta, ska tillsammans med intyget översändas av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*. Beslutet i original, eller en bestyrkt avskrift av detta, och intyget i original ska översändas till den verkställande staten, om den kräver detta. Allt informationsutbyte ska också ske direkt mellan de berörda myndigheterna i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

2) I artikel 7 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. I de fall som avses i punkt 1 och i punkt 2 c och g ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten, innan den fattar ett beslut om att helt eller delvis inte erkänna och verkställa ett beslut, samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*, och i tillämpliga fall anmoda denna att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga upplysningar.”

3) I artikel 14 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

Artikel 6

Ändring av rambeslut 2006/783/RIF

Rambeslut 2006/783/RIF ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 4 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Beslutet om förverkande eller en bestyrkt avskrift av detta, ska tillsammans med intyget översändas av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*. Beslutet om förverkande i original, eller en bestyrkt avskrift av detta, och intyget i original ska översändas till den verkställande staten, om den kräver detta. Allt informationsutbyte ska ske direkt mellan de berörda myndigheterna i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

2) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Vid uppskov enligt punkt 1 a i denna artikel ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen], och den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 14.3 i detta rambeslut.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När det gäller de fall som anges i punkterna 1 b–1 e i denna artikel ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten omgående lämna rapport till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] om uppskovet av verkställigheten, inklusive skälen för uppskovet och om möjligt uppgift om hur långt uppskovet väntas bli.

Så snart det inte längre finns något skäl för uppskovet, ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten omgående vidta de åtgärder som är nödvändiga för att verkställa beslutet om förverkande och underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

3) I artikel 14.3 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i varje berörd verkställande stat i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

4) Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Inställande av verkställighet

Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska genast informera den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] om varje beslut eller åtgärd som innebär att beslutet inte längre är verkställbart eller av någon annan anledning ska dras tillbaka från den verkställande staten. Den verkställande staten ska inställa verkställigheten av beslutet så snart som den erhåller information från den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om ett sådant beslut eller en sådan åtgärd.”

5) I artikel 17 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen],”

Artikel 7

Ändring av rambeslut 2008/909/RIF

Rambeslut 2008/909/RIF ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 5 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Domen, eller en bestyrkt kopia av den, ska tillsammans med intyget av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten översändas direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*. Originalen av domen, eller en bestyrkt kopia av den, och originalen av intyget ska på begäran av den verkställande staten översändas dit. Allt informationsutbyte ska också ske direkt mellan de berörda myndigheterna i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

2) I artikel 16 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska, i enlighet med nationell rätt, tillåta transitering genom sitt territorium av en dömd person som överförs till den verkställande staten, förutsatt att en kopia av det intyg som avses i artikel 4 i detta rambeslut har översänts till den medlemsstaten av den utfärdande staten tillsammans med framställningen om transitering. Framställningen om transitering och intyget får överföras i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]. På begäran av den medlemsstat som ska tillåta transiteringen ska den utfärdande staten tillhandahålla en översättning av intyget till ett av de språk, angivet i framställningen, som den medlemsstat som mottagit framställningen om transitering godkänner.”

3) I artikel 21 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen],”

Artikel 8
Ändring av rambeslut 2008/947/RIF

Rambeslut 2008/947/RIF ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Domen och, i förekommande fall, övervakningsbeslutet ska, tillsammans med det intyg som avses i punkt 1 i denna artikel, av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten översändas direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*. Originalen av domen och övervakningsbeslutet, eller bestyrkta kopior av dem, liksom originalet av intyget ska på begäran översändas till den behöriga myndigheten i den verkställande staten. Allt informationsutbyte ska också ske direkt mellan de berörda myndigheterna i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Om en myndighet i den verkställande staten som tar emot en dom och, i förekommande fall, ett övervakningsbeslut, tillsammans med det intyg som avses i punkt 1 i denna artikel, inte är behörig att erkänna den och vidta de nödvändiga åtgärderna för övervakningen av den alternativa påföljden eller övervakningsåtgärden ska den på eget initiativ vidarebefordra den till den behöriga myndigheten och utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

2) I artikel 12 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska så snart som möjligt, och senast inom 60 dagar efter mottagandet av domen och, i förekommande fall, övervakningsbeslutet, tillsammans med det intyg som avses i artikel 6.1 i detta rambeslut, besluta om den ska erkänna domen och, i förekommande fall, övervakningsbeslutet och överta ansvaret för övervakningen av de alternativa påföljderna eller övervakningsåtgärderna. Den ska omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om sitt beslut i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].

3) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] om alla beslut i fråga om

a) en ändring av den alternativa påföljden eller övervakningsåtgärden,

b) upphävande av uppskjutandet av verkställigheten av påföljden eller upphävande av beslutet om villkorlig frigivning,

c) verkställighet av fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd på grund av att en alternativ påföljd eller en övervakningsåtgärd missköts,

d) upphörande av den alternativa påföljden eller övervakningsåtgärden.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i den verkställande staten om alla omständigheter eller förhållanden som den anser skulle kunna föranleda ett eller flera av de beslut som avses i punkt 1 led a, b eller c i denna artikel. ”

4) I artikel 17 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. För att meddela sådana förhållanden som avses i punkt 1 a och b samt punkt 2 i denna artikel ska standardformuläret i bilaga II användas. Meddelande om de uppgifter och omständigheter som avses i punkt 1 c i denna artikel ska lämnas i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] och, när så är möjligt, genom formuläret i bilaga II av detta rambeslut.”

5) I artikel 18 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen],”

Artikel 9

Ändring av rambeslut 2009/829/RIF

Rambeslut 2009/829/RIF ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 10 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Beslutet om övervakningsåtgärder eller en bestyrkt kopia av detta ska tillsammans med intyget av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten översändas direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*. Originalen eller en bestyrkt kopia av beslutet om övervakningsåtgärder och originalen av intyget ska översändas till den verkställande staten om den begär detta. Allt informationsutbyte ska också ske direkt mellan de berörda myndigheterna i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

2) I artikel 20.2 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska, i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen], utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om”

Artikel 10
Ändring av rambeslut 2009/948/RIF

Artikel 7 i rambeslut 2009/948/RIF ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Kommunikationssätt

De kontaktande och kontaktade myndigheterna ska kommunicera i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

Artikel 11
Ändring av direktiv 2014/41/EU

Direktiv 2014/41/EU ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 7 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Den utfärdande myndigheten ska översända den utredningsorder som ifyllts i enlighet med artikel 5 i detta direktiv till den verkställande myndigheten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).”

2) I artikel 15 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Så snart som skälet för uppskovet inte längre föreligger, ska den verkställande myndigheten genast vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa utredningsordern och underrätta den utfärdande myndigheten om detta i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

3) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.4 och 10.5 i detta direktiv ska den verkställande myndigheten omedelbart och på valfritt sätt informera den utfärdande myndigheten om följande:

a) Om det är omöjligt för den verkställande myndigheten att fatta ett beslut om erkännande eller verkställighet på grund av att det formulär som tillhandahålls enligt bilaga A är ofullständigt eller uppenbart felaktigt.

b) Om den verkställande myndigheten i samband med verkställigheten av den europeiska utredningsordern utan ytterligare undersökningar anser det lämpligt att vidta utredningsåtgärder som ursprungligen inte var planerade eller som inte närmare kunde anges

när utredningsordern utfärdades, så att den utfärdande myndigheten kan vidta ytterligare åtgärder i det enskilda fallet.

c) Om den verkställande myndigheten i ett enskilt fall fastställer att den inte kan iaktta de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande myndigheten i enlighet med artikel 9.

På begäran av den utfärdande myndigheten ska informationen utan dröjsmål bekräftas i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

b) I punkt 3 ska den inledande frasen ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.4 och 10.5 i detta direktiv ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål informera den utfärdande myndigheten i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].”

KAPITEL III INFÖRLIVANDE

Artikel 12

Införlivande av artiklarna 3, 7 och 11

Medlemsstaterna ska senast [två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.3 i förordning (EU).../... (digitaliseringsförordningen)] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att efterleva artiklarna 3, 7 och 11. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den första dagen i den månad som följer på perioden på två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till artiklarna 3, 7 och 11 i detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 13

Införlivande av artikel 1

Medlemsstaterna ska senast [två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.4 i förordning (EU).../... (digitaliseringsförordningen)] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att efterleva artikel 1. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den första dagen i den månad som följer på perioden på två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.4 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till artikel 1 i detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 14
Införlivande av artiklarna 4, 5, 6 och 10

Medlemsstaterna ska senast [två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.5 i förordning (EU).../... (*digitaliseringsförordningen*)] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att efterleva artiklarna 4, 5, 6 och 10. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den första dagen i den månad som följer på perioden på två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.5 i förordning (EU).../... [*digitaliseringsförordningen*].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till artiklarna 4, 5, 6, 10 och 11 i detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 15
Införlivande av artiklarna 2, 8 och 9

Medlemsstaterna ska senast [två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.6 i förordning (EU).../... (*digitaliseringsförordningen*)] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att efterleva artiklarna 2, 8 och 9. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den första dagen i den månad som följer på perioden på två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 12.6 i förordning (EU).../... [*digitaliseringsförordningen*].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till artiklarna 2, 8 och 9 i detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 16
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande